

Groot Heiligland 20

kleuren die bij het Wapen van Schotland horen: een gouden veld met daarop een rood (keel) wapenbord. De leeuw heeft een blauwe tong en blauwe nagels. De kroon is wit en heeft een vergulde rand.

De wapenstein hangt hier al honderden jaren, maar afbeeldingen van het Wapen van Schotland mogen eigenlijk niet voor commerciële of particuliere doeleinden worden gebruikt. Dit oude verbod kan worden omzeild door het Wapen net iets anders weer te geven.

De reden dat de steen hier zit zou kunnen zijn dat deze herinnert aan vroegere handelsbetrekkingen met Schotland. Zo werd hier ooit gehandeld in Schotse wol die in Haarlem was gebleekt en geverfd.

Het Wapen van Schotland

Het Groot Heiligland is een straat waar veel oude gevels bewaard zijn gebleven. Op dit stukje zie je zelfs een aantal mooie trapgevels naast elkaar. Ook aan de andere kant van de straat is het de moeite waard. Een historisch stukje Haarlem waar je je, als er geen auto's zouden staan, met een beetje verbeelding gemakkelijk in de 17de eeuw kan wanen.

Diverse gevels zijn op en top gerestaureerd en kunnen weer jaren mee. Ook het huis "Het Wapen van Schotland" uit begin 17de eeuw heeft in de zestiger jaren van de 20ste eeuw een grote opknappbeurt gehad.

De gevelsteen "Het Wapen van Schotland" is op de eerste verdieping geplaatst tussen de twee ramen. Het is rechthoekige steen met een naar links klimmende leeuw (zo heet dat), omringd door een tak van lelies en voorzien van een kroon. De steen is eind jaren negentig beschilderd en ook nog in 2001 met de

Oudere Haarlemmers zullen het pand herkennen als zijnde "Het Kleine Winkeltje", waar potten, pannen en nog veel meer voor de huisvrouw werd verkocht. In de zestiger jaren verhuisde het winkeltje naar nummer 24 naast de Omvalspoort. De foto hiernaast helpt misschien bij het herkennen.

Meer bijzonderheden zijn te vinden in het boek "Gevelstenen van Haarlem" geschreven door Peter van Graafeiland en Theo Bottelier. Peter van Graafeiland is bezig een vernieuwde versie voor te bereiden.

Bron: Oude Gebouwen in Haarlem – J.A.G. van der Steur (1907)
Noord Hollands Archief
Jaarboek 1962 en 2000 – Historische Vereniging Haarlem